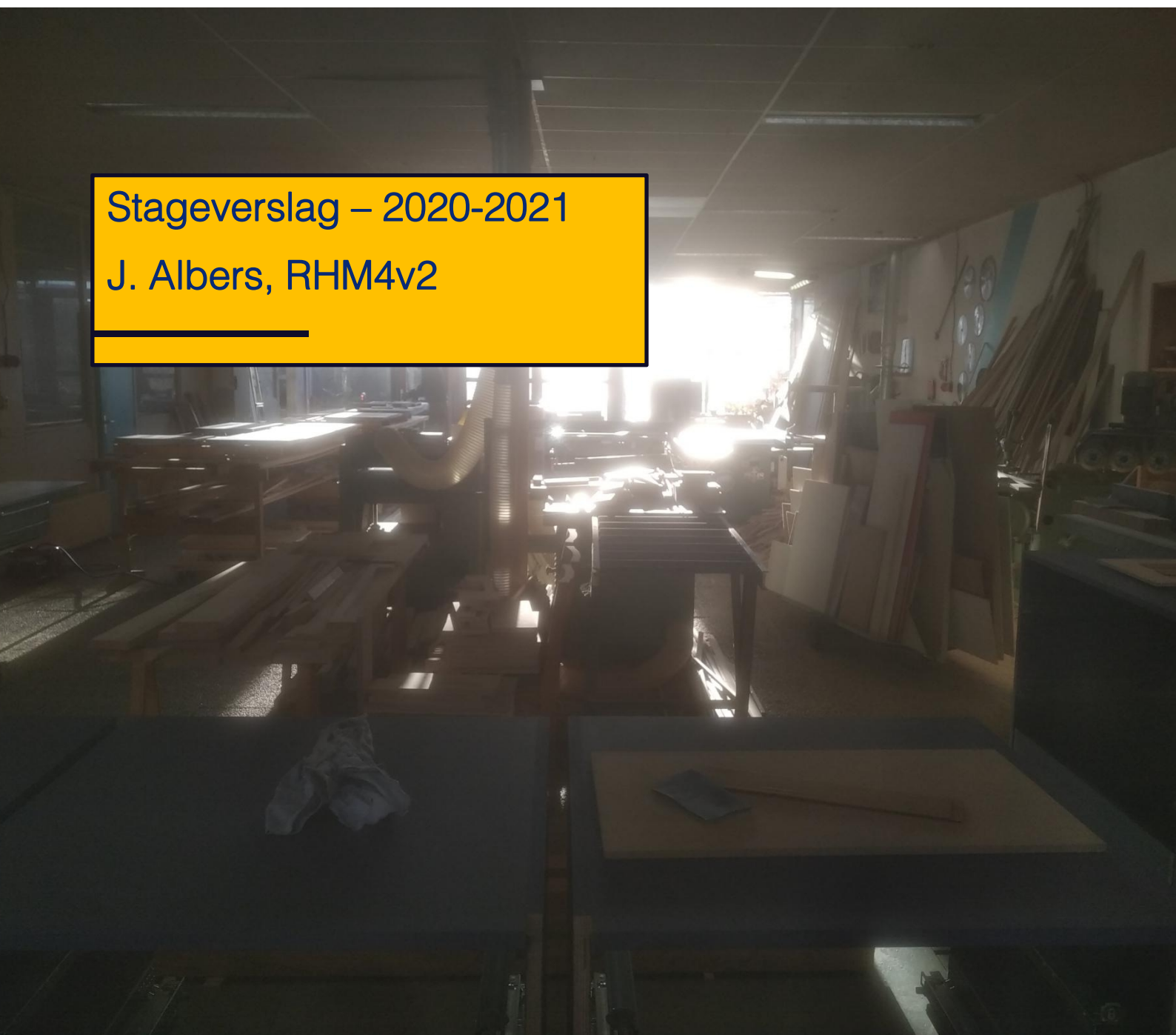

Stageverslag – 2020-2021

J. Albers, RHM4v2

FEBRUARY 106

Martijn Beekman

Gemaakt door: Jelle Albers RHM4v2

Voorwoord

Het jaar begon wat raar, ik was rustig van mijn zomervakantie aan het genieten toen ik een bericht kreeg van mijn mentor Jacob. “Je moet een stageplek zoeken” luidde hij aan onze klas, “is de stageperiode niet aan het eind van het jaar” dacht ik, vroeg beginnen met zoeken naar een plek is slim maar dit leek me wat overdreven.

Blijkbaar had school een plannetje, we zaten en zitten nu weer in het midden van een pandemie, we mogen niet in persoon naar school en missen dus ergens tussen de 16 en 24 praktijkuren.

Vervroegt stage was de oplossing, 2 dagen in de week voor een periode van 20 weken.

Shout-out naar Martijn Beekman voor het begeleiden van mijn stageperiode en je eindeloze geduld.

Shout-out naar mezelf voor het schrijven van dit verslag.

Jelle Albers – RHM4v1

Groningen, 5 februari 2021

Inhoudsopgave

● Voorpagina	-1
● Voorwoord	-2
● Inleiding	-3
● Hoofdstuk 1 - De Salontafel	-4
● Hoofdstuk 2 - Ubbo Emmiusringel	-8
● Hoofdstuk 3 - Grote Beerstraat	-9
● Conclusies en reflectie	-10

Inleiding

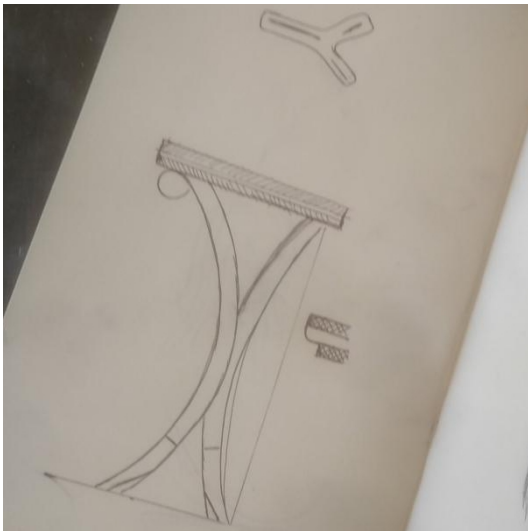
Martijn Beekman
Oosterhamrikkade 4b
martijn-beekman.nl
06-25356607

Martijn Beekman is een meubelmaker, scheepstimmerman en heel af en toe restaurateur. Bij Beekman Inc. is het allemaal ambacht, het is voor het grootste deel van de tijd één man die het hele product van begin tot eind maakt. Het vaakst zijn dit, qua vorm, redelijk simpele meubels, men vraagt Martijn vaak voor inbouwmeubels, zoals keukens of keukens. Dit gaat allemaal met de hand en computerloze machines, geen cnc of laser, dit houdt Martijn niet tegen om rond werk te leveren. Maar vaker dan niet is het recht toe recht aan omdat dat is wat mensen willen.

Hoofdstuk 1.1 – De Salontafel: mal en ontwerp

Het grootste deel van mijn tijd heb ik besteed aan 1 project een salontafel voor een terugkerende klant van Beekman die een tijd voordat ik mijn stage begon een drankkast had laten maken bij Martijn.

Het probleem was dat wanneer de klant in kwestie een dienblad met drankjes had ingeschonken en naar buiten wou om van de genoemde drankjes te genieten niet de schuifpui open kreeg vanwege het wederom genoemde dienblad met drankjes waardoor hij zijn handen vol had. De opdracht was om een tafel te maken die naast de kast paste om een dienblad en drankjes kwijt te kunnen.

Mij werd gevraagd om wat beginnende schetsen en ontwerpen te maken waarna wij met de klant gingen ontmoeten, de klant kwam langs in de werkplaats, wat een terugkerende gebeurtenis zou worden, en we begonnen met overleggen. Ik had wat monsters hout verzamelt en mijn ontwerpen klaargelegd.

Deze ontwerpen gingen meteen het raam uit, er was maar een kleine ruimte waar het tafeltje kon staan, ongeveer 30 bij 50cm en mijn ontwerpen gebruikte die ruimte niet efficiënt genoeg. We waren met ons drieën aan het schetsen, brainstormen en overleggen toen de klant wat afwezig een duo simpele lijnen op papier zette, een kromme en een wat vlakkere die elkaar op de apex ontmoette, Martijn stopte hem en zei met een ietwat wilde blik dat we ons hier wel mee redden.

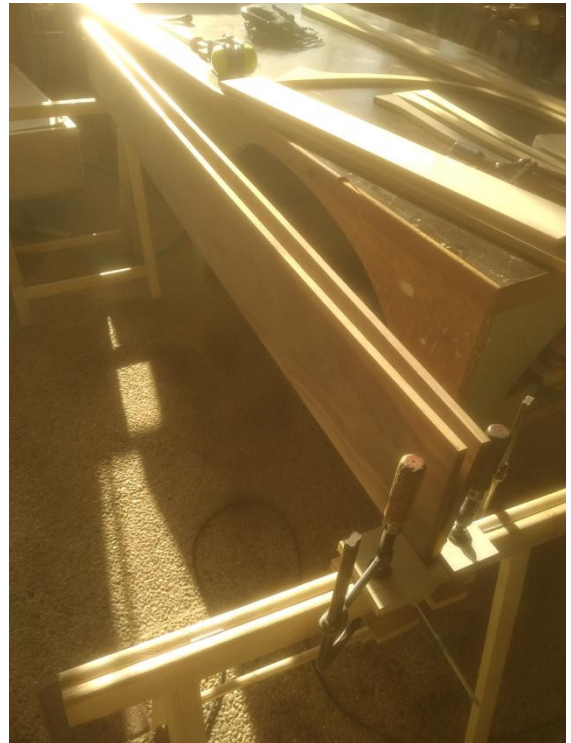
Na het finalizen van het ontwerp ben ik bezig gegaan met het maken van de mal, een soort proof-of-concept, dat wat we hadden bedacht en geschetst ook mogelijk was in fysieke vorm.

Hoofdstuk 1.2 - De Salontafel: uitwerking

Je begint goed met een goed begin, en in dit geval was dat het prachtige walnoten hout klaarmaken. de klant had al laten weten dat hij van de antieke 'look' hout, in kleur en in vorm.

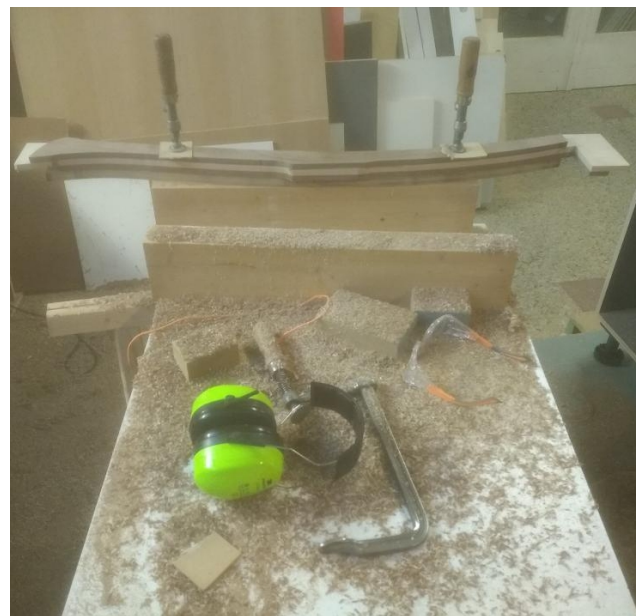
De kleur waren we het inderdaad over eens, voornamelijk donker walnoten hout met esdoorn accenten maar de vorm was moderner geworden, speels en vorm boven functie.

Martijn had nog een prachtig ruw stuk walnoten staan dat ik schaafde om het nerf tevoorschijn te halen. Nadat we de nerf hadden bekeken en het er eens over waren dat het mooie hout ook daadwerkelijk mooi was begon ik met de hand het hout te schulpen, het was te dik dus het moest dunner zonder al te veel hout te verspillen, zo krijg je 2 lengtes uit 1 plank.

Hierna kwam het machineren, het hout moest uiteindelijk op meerdere manieren verlijmd worden aangezien we er een soort koekje van maken en omdat de plank niet breed genoeg was om de kromme poot uit te halen.

Na het maken van deze planken werden ze op elkaar verlijmd en kon ik met hulp van de mal beginnen met het vorm te geven van mijn grove materiaal, eerst met een decoupeerzaag en daarna met de bovenfrees.

Hoofdstuk 1.3

Het vormen ging verder met het blad, die ik met behulp van een lasergesneden mal heb gemaakt, hetzelfde als de poten. Platen maken, op elkaar lijmen, grof snijden met de decoupeerzaag en het laatste wegwerken met de bovenfrees.

Op dit punt had ik het blad en de poten die goed op elkaar pasten, deze kregen allemaal een profiel om het meubel zijn laatste vorm te geven. Hierna kwam het lange schuurproces waarna het tafeltje naar de meubelspuitser ging, dit was besloten na een lang twijfelproces waar we niet goed wisten welke afwerking we moesten doen.

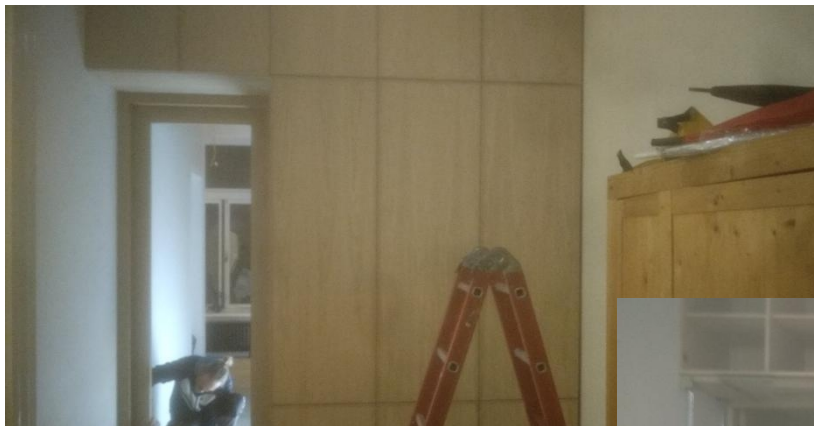
De klant wou een zijdeglans die het hout benadrukte maar wel watervast was, we hadden een 2 component olie die het goed leek te doen maar bij nadere inspectie leek het toch gevoelig voor water, dus hebben we gekozen voor een lakspuitser die Martijn kende.

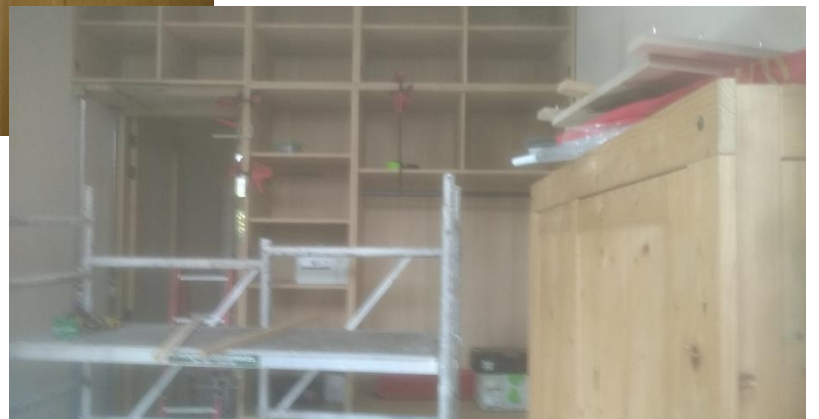

Hoofdstuk 2 – Ubbo Emmiusringel

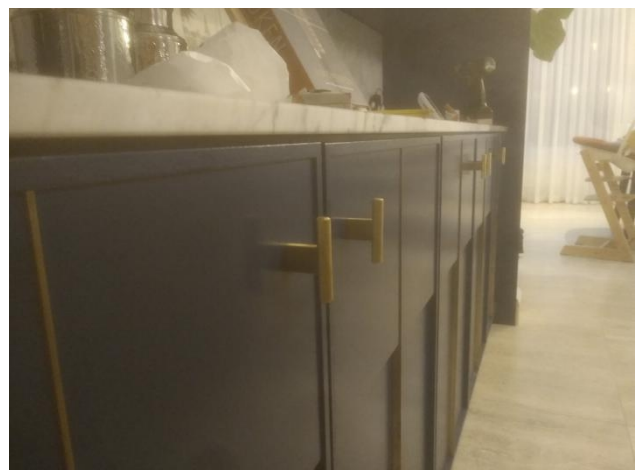
Aan de Ubbo Emmiusringel hebben Martijn Beekman, Peter Eisma en ik in de foyer een kast geïnstalleerd, dit was bij een gezin met pasgeboren kind die recent dit huis hadden gekocht en het hele gebouw van top tot teen laten verbouwen. Echt alles werd eruit gerukt en erin gepropt, nieuwe vloeren, plafonds, trappen, deuren, ramen, isolatie en belichting. Hier hadden wij verder niks mee te maken maar het is leuk om te noemen en om het gezien te hebben. Toen we gingen installeren waren de kasten in principe al gemaakt, bij Eisma houtbewerking, waar de kasten klaarstonden om ingeladen en geïnstalleerd te worden heb ik geholpen met sjouwen, aflakken en heel af en toe iets te zagen.

Dit was de eerste keer dat ik een inbouwmaaksel heb geïnstalleerd en hoewel ik niet precies wist wat ik deed en voornamelijk rondwandelde als een verdwaald kuiken vond ik het wel goed gaan.

Ik ben ook nog een andere dag alleen met Peter Eisma in deze woning langsgekomen om de bezorgde greepjes en hangseltjes en ander kastbeslag in het gemaakte werk te zetten. Peter en Martijn hadden voordat ik aan mijn stage was begonnen bijzonder mooie keukenkast- en badkamerverzameling gemaakt.

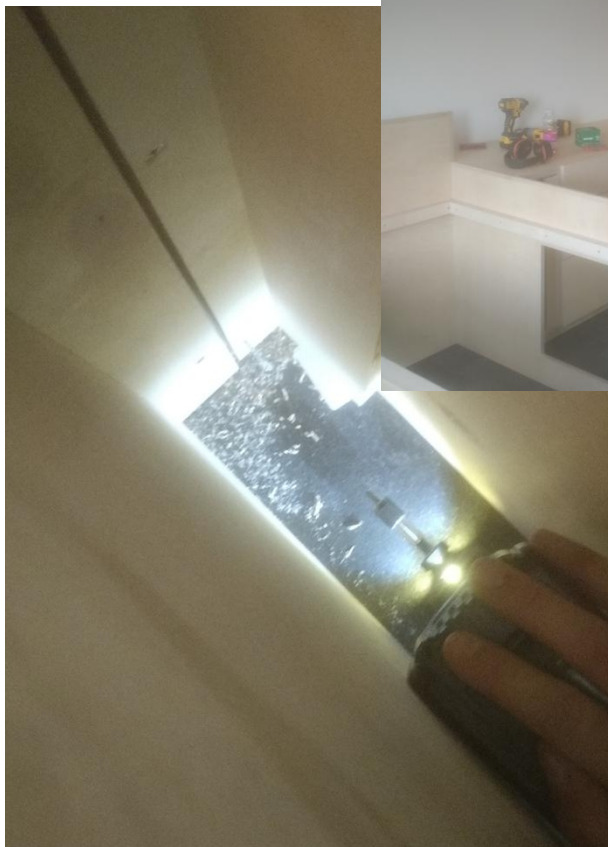

Hoofdstuk 4 - Grote Beerstraat

Hier hebben Martijn Beekman en ik een inbouwkast/bed combinatie geïnstalleerd.

Dit begon met een hele hoop gesjouw aangezien het appartement zich op de derde verdieping bevond, gelukkig was er een lift maar het was alsnog een logistiek interessante situatie.

Dit was een van de meer betrokken klussen aangezien het 1 meubel is die bijna de hele kamer in bezit neemt met nauwe marges. Voor mij was dit nog steeds nieuw gebied en Martijn moest mij enkele keren stoppen om te zeggen dat het niveau van nauwkeurigheid die ik leverde niet goed genoeg was en waar ik op moest letten.

Conclusies en reflectie

Mijn stage was voor het allergrootste deel mijn eigen project, en dat was een behoorlijk uitdagend project. Ik denk dat dit wel het soort project is waar je het meest van leert, niet alleen was het een langdurig en arbeidsintensief meubel, het was ook met redelijk ingewikkeld materiaal en moest afgeleverd worden op een niveau van afwerking waar ik persoonlijk onbekend mee was.

Ik heb bij Martijn vooral aan mijn ambachtelijke vaardigheden gewerkt en hoe je die moet gebruiken in een project, op de manier dat je eindeloos fouten, binnen het redelijke, kan maken tot op het punt waar je naar je nul moet, dan moet je een tandje bijzetten en echt bij de les blijven.

Wat ik grotendeels heb geleerd is meer een mindset tegenover een handvol trucjes die je kan toepassen.

Maar ook hoe je met je werk omgaat, in je werkvolgorde maar ook hoe je met een werkstuk omgaat, ik heb vaak gehad dat ik lang bezig was met bijvoorbeeld een poot van de salontafel en dan lag ik het even snel weg waardoor het beschadigt raakt, dat is zonde, dat je tijd besteedt aan een project, het zo mooi mogelijk maakt en dat het door laks weleggen beschadigt.

Al in al ben ik heel positief over stage, ik vind Martijn een hele toffe meubelmaker en een nog toffere gast, dat hij zo'n opdracht die ik heb gemaakt toe heeft vertrouwt aan mij was een beetje eng maar uiteindelijk voor mij een geslaagd idee. Voor hetzelfde geld had hij me 20 weken lang kunnen laten vegen en meenemen naar installeren maar in plaats daarvan heeft hij mij vertrouwt met in wezen een 3e/4e-jaars opdracht, met dingen zoals begrotingen, klantencontact en contact met vakmensen in andere gebieden als er iets is buiten onze/mijn expertise.

Met gemixte gevoelens beëindig ik dit stage, ergens ben ik blij dat school weer normaal begint maar ergens is bij Martijn werken een beetje de norm geworden en dat ga ik wel missen, samen met de goede gesprekken die ik met Martijn had. Op het moment ben ik nog niet helemaal klaar met het stage maar wanneer dat zo is denk ik wel dat ik het ga missen.